

210.000 kr., i alt 470.000 kr. På det tidspunkt, da dette forslag blev afgivet fra rigsbibliotekarembedet, var det endnu uafklaret, om biblioteksvæsenet eller universitetet skulle afholde udgifterne til kontorholdet, men da det nu må anses for mest hensigtsmæssigt, at disse udgifter budgetmæssigt følger personaleudgifterne m. v., må ovennævnte summer i rigsbibliotekarembedets bevillingsandragender søges forhøjet med 100.000 kr. til kontorhold i 1970-71 og 50.000 kr. de følgende år.

Spørgsmål 54:

Er biblioteket i Odense udbygget i takt med de studerendes antal?

Svar:

Litteraturen ved et videnskabeligt bibliotek kan deles i tre hovedtyper:

1. Håndbøger og opslagsværker af forskellig art, f. eks. leksika, ordbøger og bibliografier.
2. Lærebøger og tekster, der gennemgås i forbindelse med undervisningen.
3. Den egentlige videnskabelige speciallitteratur i form af bøger og tidsskriftartikler.

For så vidt angår forholdene i Odense, kan der om de tre hovedtyper oplyses følgende:

Ad 1. Et fuldt udbygget håndbogsapparat er en nødvendig forudsætning for et funktionsdueligt bibliotek, og investeringerne heri er principielt uden sammenhæng med antallet af studerende og lærere.

Ad 2. Der har altid her i landet (i modsætning til f. eks. i Sverige og Norge) været tradition for, at de studerende selv ejede deres lærebøger m. v. Dette princip indebærer åbenlyse fordele for de studerende (altid umiddelbar adgang til bøgerne, mulighed for at gøre notater og foretage indstregninger) og bør opretholdes. Heller ikke for denne kategori af litteratur vil der derfor normalt være tale om nogen egentlig relation mellem antallet af studerende og bibliotekets boganskaffelser.

Ad 3. Denne litteratur, som udgør langt den største del af det videnskabelige biblioteks bestand, udnyttes først og fremmest af universitetets lærere i forbindelse med

forskning og undervisning, uden at det som følge af den nøje sammenhæng, der består mellem disse to dele af universitetslærerens virksomhed, er muligt at afgøre, hvor stor en del af denne benyttelse der har relation til undervisningen og dermed i nogen grad til studentertallet. På den anden side er det klart, at stigende studentertal medfører flere lærere, og at flere lærere medfører øget biblioteksbenyttelse. Dernæst anvendes speciallitteraturen af de studerende ved selvstudier, opgaveskrivning og under forberedelsesarbejdet i forbindelse med den mere avancerede undervisning. Der er her meget stor forskel på de enkelte studieretningers behov; de humanistiske og samfundsvidenskabelige studier forudsætter en langt mere vidtgående litteraturbenyttelse af de studerende end medicin og naturvidenskaber, hvor det store behov for videnskabelig litteratur først manifesterer sig efter eksamen. Det gælder for de studerende som for lærernes benyttelse, at et større studentertal naturligvis betyder øget benyttelse af biblioteket; det er imidlertid nødvendigt at understrege, at der kun i meget ringe grad er tale om en sammenhæng mellem antallet af lærere og studerende på den ene side og de midler, der må anvendes til boganskaffelser i biblioteket, på den anden side. Det helt afgørende i denne forbindelse er antallet og karakteren af de fagområder, der figurerer på universitetets læseplan. Med hensyn til bogbestanden er spørgsmålet derfor, om denne er udbygget inden for de enkelte, for universitetsundervisningen relevante fagområder. For Odense universitets vedkommende må svaret blive, at ingen fagområder kan siges at være fuldt udbygget, men at graden af udbygning er stærkt varierende fra fag til fag; dårligst stillet er antagelig de medicinske og naturvidenskabelige discipliner.

Spørgsmål 55:

Hvordan skal ministerens bemærkning i forelæggelsestalen om, at kollegiebyggeriet skal intensiveres, forstås på baggrund af forslaget om uændret forlængelse af kollegieloven?

Svar:

Min bemærkning om kollegiebyggeriet blev fremsat i forbindelse med en påpegning